

[Gerda Møller.]

om deres undervisning og om deres uddannelse og havde ladet det politiske, det meste af det i hvert fald, ligge, for så havde der nemlig ikke været nogen grund til at gribe ind.

Jeg vil gerne slutte med at takke for den behandling, vores forslag har fået. Vi var godt klar over, at det ikke kunne få tilslutning på baggrund af ministerens forslag, men jeg er da glad for, at nogle af partierne erklærede, de vil se alvorligt på det, hvis reorganiseringen ikke kommer op at stå.

Kristine Heltberg (SF):

Jeg vil først og fremmest sige til fru Gerda Møller, at det ikke er, fordi jeg underkender de problemer, der i og for sig har været omkring RUC, men jeg mener blot, at vi allerede har diskuteret dem og diskuteret dem så utrolig mange gange både i udvalget, i spørgetiden og ved debatter her i tinget, at det snært må siges at være at gøre lidt for meget ud af det. Ganske specielt i en situation, hvor centeret var ved at finde frem til en ganske god gænge og en ganske solid arbejdsindsats, synes jeg, det er spild af tid her i folketinget at beskæftige sig så indgående én gang til med RUC og netop at foreslå det nedlagt, når det er ved at fungere og opfylde de krav, som fru Gerda Møller jo stiller om funktionsdygtighed og om at uddanne folk på en fornuftig måde. Tiden kunne have været bedre anvendt på noget andet.

Jeg vil gerne sige til undervisningsministeren, at for det første har jeg ikke antydnet, at socialdemokratiet går ind for Berufsverbot; mit tonefald havde været af en helt anden art, hvis jeg havde mistænkt socialdemokratiet for at have sådan noget i sinde. Det, jeg har sagt, er, at fortsætter man ad den vej, som man har fulgt i forhold til RUC, så genkender man de toner, som vi med bekymring hører sydfra. Jeg mener ikke, det er fra socialdemokratiet, de toner stammer.

Derimod mener jeg, at ministeren i sin iver for at undgå kritik fra borgerlig side i alt for høj grad har foruddiskonteret disse angreb og er gået ind i en reformationsvirksomhed, som ikke har ret meget tilfælles med den socialdemokratiske uddannelsespolitik, som vi kendte den for ganske kort tid siden, for et år eller to tilbage.

Ministeren beklager sig endvidere over SFs manglende nye uddannelsespolitiske initiativer. Hvis ministeren dermed mener, at vi skulle være fremkommet med initiativer af den slags, som ministeren selv kommer frem med, vil jeg da nok sige, at det er bestemt ikke vores bord. Hvis det derimod drejer sig om andre initiativer, skal ministeren ikke være bekymret. De er sådan set meget godt på vej, selv om jeg nok vil sige, at vores begejstring for at fremsætte dem netop i det nuværende folketing måske ikke ligefrem er så stor, at vi drives til at komme med fremsættelserne hurtigst muligt. Det er ulvetider, og det mærker vi i denne debat, det mærker vi i pressen, og det mærker vi i en hel række andre sammenhænge, men der er ingen grund til at ofre disse spydige bemærkninger på, at vi i hvert fald prøver at holde fast ved de resultater af demokratiseringen, som dog var opnået hidtil; det synes jeg er vores pligt, og jeg havde gerne set, at ministeren havde tilsluttet sig den samme linje. Jeg håber, det kommer.

Freddy Madsen (DKP):

For en gangs skyld vil jeg gerne sige hjertelig tak til ministeren, fordi det svar, hun gav mig, var jo i det store og hele en bekræftelse på det, jeg her havde sagt om, at der var en udvikling i gang på Roskilde universitetscenter, at mange af problemerne var under løsning, og at det, der var tilbage, også kunne løses hen ad vejen. Bekræftelsen af det ligger i, at undervisningsministeren siger, at selv ud fra hendes standpunkt er det eneste, hun kan fremføre at der på en række områder med hensyn til studieordningen på det samfundsvidenskabelige område har været divergerende opfattelser hos lærere og studenter, og hvor det altså i henhold til styrelsesloven er bortfaldet, fordi der har været stemmelighed på det område.

Det er mit bestemte indtryk, at hvis man var kørt videre ad den vej, så kunne nogle problemer være blevet løst — nu er det ikke sikkert, alle problemerne skulle løses, og jeg tror nok, at undervisningsministeren og jeg ser noget forskelligt på, hvad det kan være rigtigt og forkert at løse i den forbindelse — men der ville selv set ud fra undervisningsministerens og undervisningsministeriets standpunkt i løbet af forholdsvis kort tid — en i betragtning af al den uro, der har